

Treva en la "guerra de l'aigua" a Balears

Quan atenyia la màxima intensitat, la guerra de l'aigua ha entrat en una fase de treva. Francesc Antich i Jaume Matas han acordat d'instituir una comissió mixta que estudiï el cas.

El dia 13 de setembre, al Ministeri de Medi Ambient espanyol, s'hi reuinen el ministre Jaume Matas i el president de les Illes Balears, Francesc Antich. El resultat va ser una treva aparent en la guerra de l'aigua que sostenen el govern de les Illes i el ministeri espanyol. Ara instituiran una comissió mixta que estudiarà les solucions possibles de la gravíssima manca de recursos hídrics en què es troben les Balears, ara especialment agreujada perquè passen la pitjor secada d'aquests darrers cinquanta anys.

Per situar correctament la importància de la manca d'aigua a les Balears n'hem de tenir presents uns quants aspectes. Primer, el turisme no para de créixer (uns onze milions de visitants enguany), i que cada turista gasta, de mitjana, tres vegades més aigua per dia que no un resident. Segon, durant els primers vuit anys de la dècada dels noranta, els residents de dret de totes les Balears han augmentat un 12%: han passat de poc més de 700.000 habitants, l'any 1991, a quasi 800.000, el 1998. Tercer, que la població de fet, tot i que no se'n conegui el nombre exacte, no és inferior a les 100.000 persones. Tot plegat, és clar, enmig de la pitjor secada que viuen les Balears des de fa més de mig segle.

Doncs bé, és en aquest marc que s'encén la "guerra de l'aigua" entre les polítiques. Els conservadors sempre han optat per una política de "fabricar aigua", mitjançant les dessaladores. Però els del Pacte de Progrés no poden

admetre aquesta solució. Accepten les dessaladores com a recurs extrem d'urgència, per parar el cop, conjunturalment, de la secada, però no com una alternativa a llarg terme. Els del Pacte s'estimen més d'invertir a millorar la xarxa de distribució de l'aigua

ARXIU / EFE

per evitar pèrdues; d'aprofitar el cabal d'alguns fluxos naturals ara no aprofitats (com Sa Costera, al nord de Mallorca, que es podria canalitzar fins a la Badia, però a un cost que no és a l'abast dels migrats pressupostos del govern balear); de racionalitzar els pous privats (comprant-ne els excedents als pagesos i no permetent-ne el comerç privat, ara vigent); i sobretot d'establir progressivament una escala de preus que gravin més els grans consumidors (empreses, hotels...) a fi que vagin adoptant unes mesures

d'estalvi (a tall d'exemple, les famoses bosses reguladores dels dipòsits dels excusats no s'empren enlloc, ni tan sols a moltes institucions públiques); finalment, també aposten per moure els particulars a estalviar aigua a casa.

Aquestes diferències filosòfiques i polítiques entre l'un model i l'altre han esclatat amb tota la intensitat ara. El Pla Hidrològic espanyol pretén obligar les Balears a acceptar cinc grans dessaladores fixes, quan el govern Antich només n'accepta tres de mòbils (que ja funcionen), i encara temporalment.

La disputa té, així mateix, un marcat caire polític. Els municipis de Palma i Andratx (tots dos en mans del PP) ja han demanat al ministre Matas, passant per sobre la voluntat del govern balear, que faci dessaladores a cada municipi. D'una altra banda, i sabent el rebuig total que hi oposen els Verds, socis del Pacte de Progrés, no és cap secret que amb les dessaladores Matas es proposa de suscitar desavinences dintre el govern -i de fet n'hi ha suscidades-, per més que finalment els Verds han acabat acceptant les dessaladores mòbils (però no les grans inversions en fixes) com a mal menor, i només com a resposta d'urgència i conjuntural a la greu sequera d'ara.

La desavinença entre el govern de Madrid i el de Balears és, doncs, total. Però l'acord d'instituir una comissió mixta, aconseguit el 13 de setembre, ha permès una treva, encara que sembli bastant fràgil.

Miquel Payeras

Jaume Matas, ex-president balear i actual ministre de Medi Ambient del govern espanyol. El Pacte de Progrés és partidari d'invertir els diners en la millora de les xarxes de distribució de l'aigua i tan sols accepta tres dessaladores mòbils, en comptes de les cinc de fixes en el puls que mantenen amb el Ministeri.